

Regnbuen

Poco allegro

Louis Glass / Tekst: Olaf Hansen

S
A

f med energi

Det lod, som var sol - skin - nets ti - mer — talt, for

T
B

f

4

him - len mørkned, og hagl der faldt. På et se - kund blev der hvidt o-ver -

p

8

- alt, blev der hvidt o-ver - alt, blev der hvidt o-ver - alt, o - ver - alt; fra

mf p sempre f f

12

bøl - ger - ne føg det med frå - de, de frå - de - de koldt og

15

salt, fra bøl - ger - ne føg det med frå - de, de frå - de - de koldt og

19 *p* salt. Men bru - set sank i den bre - de fjord, og bort mellem stammerne *p* *cresc.*

25 *dim.* stor - men for, bort mel - lem stam - mer - ne stor - men for, bort mel - lem stam - mer - ne *pp* *rit.*

29 stor - men for, ja, bort mel - lem stam - mer - ne stor - men for, og

32 *Andante* bu - en vi - ste sig, spændt og — stor, til himmelen op den rak - te, den *p* *cresc. e poco string.*

38 *poco f* rak - te fra him - mel til jord, den *p* *rit.* rak - te fra him - mel til jord. Og *p*

42 *Tempo I, let og yndefuldt*

S *p*

1 Og—
2 Og det

A van - gen den hvi - de blev vår - lig grøn, det glin - sed fra eg, fra ask, fra løn, ja,

T
B

44

van - - gen den hvi - - de blev vår - lig — grøn, det
var, som - strøg der - gen - nem den ind fra

van - gen den hvi - de blev vår - lig grøn, det glin - sed fra eg, fra ask, fra løn, mod

46

glin - - sed fra eg, fra — ask, fra løn, mod
frem - - me - de sfæ - rer en bal - - sam vind, og som

him - me - len stir - red dog jor - dens søn, for sin - det det dro - ges af bu - en, og

48

him - - len__ stir - red dog jor - - dens søn, for
 skyg - - ged dens skær for et dej - - ligt_ skin, så

bu - en var sjæl-fuld skøn, var sjæl-fuld skøn, og det var, som strøg der gen-nem den

50

Med stigende begejstring
cresc.

sin - - det_ dro - ges af__ bu - - en, og - -
 dej - - ligt, at der-som jeg det__ så, 7 da - -

ind fra de frem-me-de sfæ- rer en bal-sam - vind, og som skygged dens skær for et dej- ligt

52

bu - en var sjæl - - fuld skøn, den var sjæl - - fuld
 så jeg mig sa - - lig og blind, så mig sa - - lig og

skin, ja, som skygged dens skær for et dej - ligt skin, et så dejligt, at dersom jeg så det, da

54

skøn, var — sjæl - - fuld skøn.
blind, så mig sa - lig og

dim. *p*

så jeg mig sa - lig og blind, så mig sa - lig og blind, så mig sa - lig, ja, sa - lig og blind. Og se

dim. *p*

Hurtigt og livligt

55

f

blind. Men far - ver - ne druk - ned i him - lens blå, og æ - te - rens ri - ger kan

f

p Slentando

59

p

in - gen nå. Men en drøm om dem i min sjæl der lå, ja, en

Muntert og let

64

pp

drøm om dem i min sjæl der lå, og det smil - te fra kla - re

pp

69

pyt - ter, fra pyt - ter og knæk-ke-de strå, fra — pyt - ter og strå det
 det smil - te fra —

72

smil - - te, fra — pyt - ter og strå det smil - - te, for
 pyt - ter og strå, det smil - - te fra — pyt - ter og strå,

75

cresc. *Bredere* *f* *ten.* *ten.* *ten.*

bu - en var så sjæl - fuld skøn, så sjæl - fuld skøn, så sjæl - fuld skøn.

cresc. *f*